

телна смърть отъ лучите на неговиятъ по-  
 гледъ. Да, азъ та обичамъ, мой Ничо! азъ  
 та обичамъ и готова съмъ и душата си да  
 дамъ за тебе! Ако е моята любовъ пре-  
 ступление, то азъ сама ще да претърпна и  
 наказание за него. Нема азъ мога да умра,  
 безъ да испитамъ що е животъ? Послѣ  
 цѣли години горчиви мъки, страдания, от-  
 вращения и неволни срамъ, нема азъ съмъ  
 дълга да червенѣя за това, че сърцето  
 ми са е препълнило и че женствеността  
 още не е умрѣла въ мене? Не, не, азъ  
 не червенѣя. Азъ съмъ твоя, мой драги:  
 азъ съмъ твоя до гробната дѣска! Стискай  
 ма въ своите обятия, стисни ма колкото  
 можешъ по-силно и разрови моето сърце.  
 Тамъ е сичкото твое: Зимай, зимай щото  
 тамъ найдешъ, а азъ ще ти кажа за това  
 „благодара.“ Азъ съ тебе живѣя, азъ съ  
 тебе са възродихъ на тоя свѣтъ. Ти ще  
 да бъдешъ отъ сега мой мъжъ, мой лю-